

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

4 februari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de taal van de plaatsnaamborden en wegwijzers in de Vlaamse Rand

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de moeilijke financiële situatie van Jeugd en Muziek Brussel

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Dinsdag 4 februari 2003

VOORZITTER : De heer Luk Van Nieuwenhuisen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.38 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de taal van de plaatsnaamborden en wegwijzers in de Vlaamse Rand

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de taal van de plaatsnaamborden en wegwijzers in de Vlaamse Rand.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, eind 2001 kondigde de Vlaamse regering niet onterecht met veel fierheid aan dat voortaan alle plaatsnaamborden en wegwijzers in de Vlaamse Rand enkel in het Nederlands zouden zijn. Dit paste in de vernederlandsing van het straatbeeld.

De Standaard van 5 november 2001 was duidelijk : 'De regering gaat daarmee in op een advies van jurist Marc Boes van de KU Leuven. Die zegt dat de overheid in dat gebied – met faciliteiten voor Franstaligen – alleen tweetalige boodschappen mag gebruiken als ze specifiek bestemd zijn voor inwoners van dat gebied. Straatnaamborden zijn bestemd voor een ruimer publiek. De Vlaamse regering sprak dit af voor borden en boodschappen die de Vlaamse overheid zelf plaatst, of die geplaatst worden op grond die eigendom is van de Vlaamse overheid. Eerder al besliste de provincie Vlaams-Brabant eenzelfde regel aan te nemen.'

Eind vorig jaar echter was een bord met de aankondiging van de afrit Tervuren op de grote binnenring van Brussel, richting Zaventem-Tervuren, omvergereden op de grens tussen Wezembeek-Oppem en Kraainem. Dit bord werd in de loop van november 2002 – terecht – vervangen. De nieuwe wegwijzer is echter opnieuw tweetalig.

Mijnheer de minister, vermits deze wijziging indruist tegen de beslissing van de Vlaamse regering van eind 2001, zou ik graag willen dat dit bord wordt aangepast of dat u de toedracht van dit voorval verduidelijkt. Is er sprake van gelijkaardige gevallen elders ? Hoe wordt de controle uitgevoerd ? Kunt u bevestigen dat het bord waarvan sprake, in de loop van 2002 gewijzigd is van enkel Nederlandstalig naar tweetalig ? Zo ja, wat is hiervoor de reden ? Weet u of er gelijkaardige gevallen zijn ? Bevinden er zich op dit moment straatnaamborden en wegwijzers, geplaatst door de Vlaamse overheid of op eigendom van de Vlaamse overheid, die tweetalig zijn of waarop een andere taal dan het Nederlands staat ? Hoe voert de Vlaamse regering controle uit, zodat de beslissing van november 2001 correct wordt uitgevoerd ?

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we kennen allemaal de studie van professor Boes. We onderschrijven ook allemaal de idee dat het zinvol is het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand onder andere via de bewegwijzering en andere openbare en publieke aankondigingen te beklemtonen.

De ring rond Brussel ligt grotendeels op Vlaams grondgebied. Ik heb al vaak gezien dat toeristen die op doorreis zijn plots naar alle richtingen beginnen te kijken omdat ze op hun traject al twee of drie keer de stad van naam hebben zien veranderen. Ik vraag me dan ook af of het niet zinvol zou

Glorieux

zijn om in de toekomst te streven naar een algemene uniformiteit in het hele land of zelfs in heel Europa. Namen zouden dan consequent in de oorspronkelijke taal worden geschreven. Ook in Kortrijk zou dan 'Lille' moeten staan. Als automobilisten van Namen via Brussel noordwaarts rijden, zouden ze het bord 'Mechelen' en 'Antwerpen' tegenkomen in plaats van 'Malines' en 'Anvers'. Dat is ook belangrijk voor de verkeersveiligheid. Ik heb al vaak chauffeurs plots zien afremmen omdat ze verward raakten. Het zou zinvol zijn als er consequent voor één naam wordt gekozen.

Mijnheer Van Dijck, mijn opmerking staat los van uw terechte vraag. Ondanks het feit dat ik nu en dan voorbij die plaats rij, heb ik die wegwijzer niet zien staan. Een tijd geleden was er op het Vierarmenkruispunt een bord dat naar 'Luxembourg' verwees. Dat werd wel vervangen.

De voorzitter : Mijnheer de minister, van de aanvankelijke goodwill die er was ten aanzien van de aanbevelingen van professor Boes, blijft er in de praktijk weinig over. Nochtans hadden een aantal Vlaamse ministers nagenoeg van in den beginne toegezegd om die aanbevelingen ter harte te nemen.

Eind 2000 verklaarde minister Stevaert dat hij de opdracht had gegeven aan zijn administratie om die tweetalige wegwijzers op het territorium van de faciliteitengemeenten op termijn systematisch te vervangen door ééntalige – dus Nederlandse – wegwijzers. Hij kondigde toen aan dat De Lijn zou deelnemen aan een werkgroep die zich over de praktische toepassing van die aanbevelingen zou buigen. Uiteindelijk werd het idee van die werkgroep niet in aanmerking genomen. Toenmalig minister Anciaux koos er namelijk voor om een soort van bilateraal overleg te plegen met de diverse bevoegde ministers van de Vlaamse regering. In april 2001 liet minister Anciaux dan weten dat dit bilateraal overleg, onder meer met minister Stevaert, had geleid tot de toezegging dat in elk geval 'informatie op borden of vaste constructies die geplaatst worden op grond die eigendom is van het Vlaams Gewest enkel in het Nederlands gesteld worden'. Dit is een citaat uit het antwoord dat ik destijds heb ontvangen. Uit de vraag van de heer Van Dijck blijkt dat men die richtlijn vergeten is of dat die niet wordt toegepast. Misschien is die richtlijn wel herroepen.

Ondertussen stel ik vast dat De Lijn blijkbaar in de loop van vorig jaar een andere richting is uitge-

gaan. Enerzijds zei De Lijn toe dat op lange termijn voor de displays gebruik zou worden gemaakt van een systeem waarmee de bestemmingen in de taal van de regio worden opgesteld, wat dus een andere taal betekent als het voertuig een ander taalgebied binnenrijdt. Anderzijds is er echter dienstnota nummer 113 van De Lijn waaruit blijkt dat de dienstverlening en de informatie in en op alle bussen die Brussel aandoen, tweetalig moeten zijn, ongeacht waar die bus zich bevindt. Dit betekent dus dat alle bussen die vanuit Leuven, Aalst, Mechelen, Dendermonde, enzovoort, naar Brussel vertrekken, over heel dat traject een tweetalige dienstverlening moeten verstrekken. De NMBS doet dit niet. De heer Van Hauthem heeft minister Stevaert reeds eerder over dit onderwerp geïnterpelleerd. Mij lijkt dit totaal onwettelijk.

Mijnheer de minister, in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 9 juli 2002 hebt u meegedeeld dat u aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden de opdracht had gegeven om een omzendbrief op te stellen voor de gemeentebesturen, met aanbevelingen op basis van het rapport-Boes over het gebruik van het Nederlands op straatnaamborden, bewegwijzeringen, enzovoort. U verklaarde toen dat het de bedoeling was om die omzendbrief nog voor het einde van 2002 aan die gemeentebesturen te verzenden. Ik kan me vergissen, maar toch meen ik nog geen protest gehoord te hebben van de gemeentebesturen van faciliteitengemeenten. Daaruit leid ik – misschien voorbarig – af dat die omzendbrief waarschijnlijk nog niet verstuurd is. Om die reden wens ik te vernemen wanneer we ons wel aan die omzendbrief mogen verwachten.

Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Het bord waarvan sprake in de vraag van de heer Van Dijck is na een aanrijding vernieuwd met de aankondiging in ééntalig Nederlands. Dit mag ons evenwel niet doen concluderen dat alles in orde is.

Deze vraag werd aan mij gericht, op basis van mijn bevoegdheid voor de Vlaamse Rand. Deze vraag is evenwel zo specifiek dat ook minister Stevaert ermee te maken heeft. Ik heb er evenwel geen enkel probleem mee dat die vraag aan mij werd gesteld, wel integendeel. U zult echter wel begrijpen dat ik bij de andere bevoegde minister de nodige inlichtingen heb opgevraagd.

Op het grondgebied van gemeenten met faciliteiten staan er nog altijd tweetalige aanwijzingsborden. De controle wordt uitgevoerd door de admini-

Van Grembergen

stratie Wegen en Verkeer. Alle tweetalige borden op de ring rond Brussel en op de autosnelwegen zullen worden vervangen door ééntalige Nederlandstalige boodschappen. Door het grote aantal te vervangen borden zal dit werk pas tegen 2004 afgerond kunnen worden.

Meer algemeen wil ik hier nog stellen dat er op de Vlaamse gewestwegen in het taalhomogene Nederlandse taalgebied geen discussie mogelijk is en er derhalve eentalige wegwijzers gebruikt worden. Wat de Vlaamse gewestwegen in de randgemeenten betreft, wordt voor de bewegwijzering de taalwetgeving gerespecteerd. Het geacht lid weet dat hierbij een onderscheid gemaakt moet worden tussen enerzijds de berichten gericht aan de bevolking van de eigen randgemeente en anderzijds de berichten gericht aan personen die geen inwoner zijn van de eigen randgemeente. Het is daarop dat professor Boes zich baseert om te zeggen dat deze borden eentalig Nederlands moeten zijn.

Op deze berichten is artikel 11 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat de eentaligheid voorschrijft, van toepassing. Artikel 24 van deze taalwet, die de tweetaligheid voorschrijft, is dus niet van toepassing, daar de bewegwijzering – waaronder de straatnaamborden – niet kan worden opgevat als berichten die enkel gericht zijn aan de inwoners van de randgemeenten.

Om die reden zullen de tweetalige verouderde of beschadigde borden geleidelijk aan worden vervangen door eentalige borden, en dit conform de beslissing van de Vlaamse regering. Mijn voorgangers hebben dit ook al meegedeeld. Als gevolg van deze vraag zal ik zelf contact opnemen met minister Stevaert. Ik wil de verwarring wegnemen die er blijkbaar bestaat in verband met richtlijnen die aan De Lijn zijn gegeven. Ik wil de motieven kennen die aanleiding hebben gegeven tot een dergelijke interpretatie door de minister.

Wat de omzendbrief betreft die ik had beloofd, zult u het me niet kwalijk nemen dat ik daarop voorlopig het antwoord schuldig blijf. Ik zal nagaan of die omzendbrief, zoals ik had toegezegd, verstuurd is. Als dit nog niet het geval is, dan moet dat gebeuren. Is dit wel het geval, dan moeten de argumenten zo overtuigend zijn geweest dat u er niets meer van hebt gehoord bij de gemeenten in kwestie. Maar ik laat dit natrekken en houd u op de hoogte.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb daar weinig aan toe te voegen. Ik waardeer de bijdrage van de heer Glorieux aan het debat. Deze problematiek kan ook op grotere schaal worden bekeken.

Hoe dan ook kan dit interessant zijn. Ik heb me voor mijn vraag gebaseerd op een afspraak die is gemaakt binnen de Vlaamse regering.

Ik wil nog even ingaan op het betoog van de voorzitter. De politiek van de NMBS terzake is wel zeer duidelijk, ook wat de boodschappen op treinen betreft. Op het Vlaamse grondgebied zijn die alleen Nederlandstalig. Eenmaal de trein Brussel binnenrijdt, krijgen de reizigers de boodschappen in twee talen. Het zou me verbazen mocht De Lijn terzake een andere houding aannemen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik heb enkele suggesties voor u, mijnheer de minister. Als u contact opneemt met uw collega-minister bevoegd voor De Lijn, moet u hem duidelijk maken dat de taalwetgeving van openbare orde is. U moet hem duidelijk maken dat in Vlaams-Brabant alleen het Nederlands mogelijk is, en niets anders. In Brussel moeten openbare diensten tweetalig zijn, en in Vlaams-Brabant eentalig. Hij moet de keuze maken die de TEC ook maakt. Deze maatschappij kiest voor eentalig Frans. In Vlaanderen moet dat eentalig Nederlands zijn. Dat geldt zeker voor mijn gemeente, maar ook voor de andere gemeenten. U moet zijn administratie duidelijk maken dat De Lijn Vlaams-Brabant haar zetel heeft in Leuven. Het taalregime terzake is dus gewoon gewijzigd. De administratie moet niet komen aanzetten met verwijzingen naar de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en adviezen. Die dateren van de tijd toen De Lijn haar zetel had in de Barastraat in Anderlecht. Dat is een hemelsbreed verschil.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Diverse gemeenten in mijn streek hebben moties goedgekeurd om daartegen te protesteren. Ze aanvaarden niet dat een buschauffeur die is aangeworven om met de bus tussen Brussel en Ninove te rijden zou worden verplicht om Frans te praten in Lennik, Roosdaal en Dilbeek, terwijl hij geen tweetaligheidspremie krijgt en dit niet in zijn aanwervingsvoorwaarden staat. De taalwetgeving is van openbare orde. Iedereen moet dat eens beginnen te begrijpen. Als onze eigen administratie dit niet meer naleeft, waar gaat het dan heen ?

Minister Paul Van Grembergen : Ik neem akte van deze opmerkingen. Ik neem ze in overweging. Ik zal daar een gesprek over voeren met minister Stevaert. Na dit gesprek zal ik u er op eigen initiatief verslag over uitbrengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

- *De vergadering wordt geschorst om 13.57 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 14.22 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de moeilijke financiële situatie van Jeugd en Muziek Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Grouwels tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de moeilijke financiële situatie van Jeugd en Muziek Brussel.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister enkele vragen willen stellen over de moeilijke financiële situatie van Jeugd en Muziek Brussel. Deze interessante organisatie zit momenteel in nauwe schoentjes.

Ik zal even de geschiedenis van Jeugd en Muziek Brussel toelichten. Het gaat hier namelijk om een apart geval. Deze VZW is indertijd onafhankelijk van de andere initiatieven in Vlaanderen opgericht en heeft momenteel twee voltijdse personeelsleden in dienst. Tot in het begin van de jaren negentig heeft de VZW los van de federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen gefunctioneerd. De werkingsmiddelen van Jeugd en Muziek Brussel zijn steeds door bijkomende financiële middelen aangevuld. Deze aanvullingen waren grotendeels afkomstig van projecttoelagen en van de Lotto-middelen. Om de behoefte aan voldoende werkingsmiddelen op te vangen, heeft de toenmalige Vlaamse minister van Cultuur Jeugd en Muziek Brussel in 1996 een structurele meertoelage met een plafond van 37.184 euro toegekend.

Op 1 januari 2003 is het muziekdecreet in werking getreden. Bij de recentste erkennings- en subsidiërronde van muziekeducatieve organisaties is

niet langer in een bijzondere toelage voor Jeugd en Muziek Brussel voorzien. Zonder deze meertoelage komen de overlevingskansen van Jeugd en Muziek Brussel evenwel in het gedrang. Dit gevaar hangt als een zwaard van Damocles boven het hoofd van deze organisatie. Ik ben zeer bezorgd om de toekomst van deze VZW. Jeugd en Muziek Brussel is bijzonder actief in Brussel en in de Vlaamse Rand. De VZW levert een essentiële bijdrage aan de Vlaamse aanwezigheid in de hoofdstad. De partners van de VZW omvatten de academies voor Muziek en Woord, scholen, culturele centra en jeugthuizen. Jeugd en Muziek Brussel zorgt tevens voor de Vlaamse aanwezigheid in het Paleis voor Schone Kunsten.

Deze bijzonder actieve vereniging, die een enorm palmares aan activiteiten kan voorleggen, kampt momenteel met een structureel tekort. Ik wens te benadrukken dat het hier een structureel tekort betreft. Het gaat hier niet om tijdelijke problemen die door middel van een eenmalige ingreep kunnen worden overbrugd. Deze organisatie dreigt echt over de kop te gaan.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de financiële moeilijkheden van Jeugd en Muziek Brussel ? Wat is uw mening over deze situatie ? Bent u, als Vlaams minister van Hoofdstedelijke Aangelegenheden, bereid om, samen met de Vlaamse minister van Cultuur, een oplossing voor dit structureel tekort te zoeken ? Waaruit zou een dergelijke oplossing kunnen bestaan ?

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, ik ben op de hoogte van de financiële moeilijkheden van Jeugd en Muziek Brussel. Jeugd en Muziek levert al jarenlang bijzonder verdienstelijk werk in Brussel. Net als mevrouw Grouwels, betreur ik de situatie waarin deze organisatie is terechtgekomen. Als Vlaamse minister van Hoofdstedelijke Aangelegenheden ben ik helaas niet in staat om pasklare oplossingen te bieden.

Ik zal de problematiek even schetsen. De VZW Jeugd en Muziek Brussel maakt momenteel deel uit van de VZW Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen. Conform het muziekdecreet, heeft de Vlaamse regering op 28 juni 2002 besloten deze federatie voor de duur van de erkennings- en subsidiërringsperiode 2003-2006 te erkennen en te subsidiëren voor een minimumbedrag van 700.000 euro per jaar. Ik wil er even op wijzen dat de federatie tijdens de afgelopen erkennings- en subsidiërrings-

Vanhengel

periode 1999-2002 slechts 582.550 euro kreeg. De subsidie wordt dus verhoogd met 20 percent, wat toch wel een aanzienlijke verhoging is. Dat bedrag wordt door de federatie verspreid over de verschillende afdelingen van Jeugd en Muziek in Vlaanderen en Brussel. Dit gebeurt op basis van een objectieve verdeelsleutel die werd goedgekeurd door de verschillende leden van de federatie, met als criteria het aantal openbare concerten, schoolconcerten, klasconcerten enzovoort. Het is rond die verdeling dat de hele discussie nu draait.

Tussen haakjes wil ik nog vermelden dat de federatie wordt voorgezeten door de heer Martens, die destijds als minister van Cultuur de subsidiekranten beheerde.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Hij had ook voorzien in een extra subsidie.

Minister Guy Vanhengel : Dat klopt, en dat is het merkwaardige van het verhaal. Hij is nu voorzitter van de raad van bestuur van de federatie en die raad nam het initiatief om die subsidie voor Brussel terug te draaien, ondanks de verhoging met 20 percent in vergelijking met vroeger.

Omdat de afdeling Brussel in tegenstelling tot de andere afdelingen twee voltijdse krachten in dienst heeft, heeft ze in vergelijking met de andere afdelingen, die met vrijwilligers werken, ook veel meer middelen nodig van de koepel. Tot 2002 genoten Brussel en in beperktere mate Antwerpen van een prioritaire financiële behandeling door de federatie. Voor de begrotingsjaren 1998, 1999 en 2000 werden de toelagen toegekend volgens de verdeelsleutel, verhoogd met 37.184 euro voor het bijpassen van het tekort op de werkingskosten voor lonen en administratie. Daarbovenop kon de Brusselse afdeling in het verleden ook steeds rekenen op een structurele toelage van de VGC ten belope van 24.789 euro en op aanzienlijke projectsubsidies van verschillende overheden voor de dekking van de kosten eigen aan de specifieke opdracht van de federatie in Brussel en de Rand. Voor het werkingsjaar 2001-2002 werd het extra subsidiebedrag vanuit de koepel teruggebracht van 37.184 naar 15.500 euro. Vanaf dit werkingsjaar, 2002-2003, wordt dat bedrag zelfs tot 0 herleid. De reden hiervoor is dat de federatie stelt dat de afdelingen Antwerpen en Brussel niet meer prioritair zijn. De prioriteiten van de federatie liggen nu bij het versterken van de provinciale afdelingen door hen professioneel te ondersteunen. De extra middelen ten bedrage van 37.184 euro vallen dus weg. De afdeling

Brussel verliest daardoor haar bevoorrechte positie.

Jeugd en Muziek Brussel kon het jaar 2001-2002 nog in evenwicht afsluiten doordat een bedrag van ongeveer 25.000 euro aan uitzonderlijke opbrengsten werd ingebracht. Dat bedrag werd bekomen door het afschrijven van openstaande handelschulden en het terugdraaien van voorzieningen die reeds meer dan 2 jaar openstaan en niet werden opgeëist. Uiteraard kan deze operatie dit werkingsjaar niet worden herhaald en dreigt nu een structureel tekort van ongeveer 37.500 euro.

De afdeling Brussel doet inspanningen om haar begroting in evenwicht te brengen, onder andere door de muziekkampen rendabeler te maken door de deelnameprijs ervoor te verhogen en door technische correcties uit te voeren in haar boekhouding. Ook worden verlieslatende activiteiten afge-stoten, zoals de Muziekkriebels uit de Kinderconcerten. Dit is echter volgens de vereniging niet voldoende om de tekorten weg te werken.

Samenvattend kan worden gesteld dat de Vlaamse Gemeenschap, die haar structurele subsidie aanzienlijk heeft verhoogd, nu plots wordt aangesproken als gevolg van een koerswijziging binnen de federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen zelf. Dat die koerswijziging binnen de federatie plaatsvindt op een ogenblik dat de structurele middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap met 20 percent zijn gestegen, is op zijn zachtst gezegd verbazingwekkend. Bovendien is die koerswijziging gebrekkig gemotiveerd en voorziet ze ook helemaal niet in de nodige sociale maatregelen om tegemoet te komen aan de gevolgen van deze beslissing. Noodzakelijkerwijze betekent deze beslissing immers het ontslag van een van beide stafmedewerkers van Jeugd en Muziek Brussel. Ook de gevolgen van zo'n eventueel ontslag voor de artistieke werking van Jeugd en Muziek Brussel werden door de federatie niet ingeschat.

Minister van Cultuur Van Grembergen heeft al laten weten dat hij niet wil tussenkomen in dit probleem. In een recente brief aan Jeugd en Muziek Brussel stelt hij het volgende : 'De beslissing van de federatie om niet langer de afdeling Brussel als prioritair te beschouwen is een interne maatregel waar de Vlaamse Gemeenschap niet in kan tussenkomen. De afdeling Brussel kan steeds overeenkomstig de bepalingen en voorwaarden van het muziekdecreet een projectsubsidie aanvragen voor de realisatie van projecten in 2003. Opgemerkt moet echter worden dat deze tussenkomsten enkel betrekking kunnen hebben op muziekprojecten,

Vanhengel

met andere woorden het plaatsen van de musici op een podium. Ze kunnen geen betrekking hebben op een ondersteuning van de omkadering in casu de personeels- en loonkosten. Deze houding werd in het verleden steeds gehanteerd door vorige Vlaamse ministers van Cultuur.' U begrijpt de allusie in dat laatste zinnetje wellicht.

Ik kan me als minister bevoegd voor Hoofdstedelijke Aangelegenheden slechts neerleggen bij het standpunt van minister Van Grembergen. Met projectsubsidies uit de basisallocatie 33.03 kan ook ik geen structureel deficit opvangen. Uiteraard blijf ik wel bereid om, zoals in het verleden, subsidies te verlenen aan projecten die buiten de gewone werking van Jeugd en Muziek vallen.

Op dit ogenblik ligt een nieuwe projectaanvraag van Jeugd en Muziek Brussel voor. Het dossier behelst de periode januari-mei 2003 en werd pas op 20 januari jongstleden ingediend. Er wordt een bedrag ten belope van 18.854 euro gevraagd. Ik zal dit dossier met de nodige welwillendheid onderzoeken, maar u moet beseffen dat het geen oplossing biedt voor het structurele probleem van de organisatie.

Het structureel probleem kan alleen worden opgelost door de drie hoofdpartijen, dat zijn de structurele overheidssubsidieverleners : de administratie Cultuur, de VGC en de koepel VZW Federatie van Jeugd en Muziek Vlaanderen. Ik ben bereid als minister bevoegd voor Hoofdstedelijke Aangelegenheden, de drie partijen rond de tafel te brengen. Ik kan daarbij enkel een bemiddelende rol proberen te spelen. De hoofdverantwoordelijkheid ligt bij de VZW Jeugd en Muziek, de federatie zelf dus. De raad van bestuur en de voorzitter ervan, hebben de mogelijkheid om het probleem op te lossen. Zij ontvangen immers 20 percent meer middelen van de Vlaamse Gemeenschap tijdens de volgende subsidieperiode.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord en historisch overzicht. Een wellesnietesdiscussie is natuurlijk niet bevorderlijk, maar ik wijs er toch op dat tot de uitvoering van de tweede fase van het muziekdecreet die is ingegaan op 1 januari 2003, altijd iets speciaals en alleen voor Brussel werd gedaan. Het decreet bevat geen hoofdstuk over Brussel.

De organisatie Jeugd en Muziek Brussel doet bijzonder hard haar best en staat in de interessante, maar vrij complexe context van Brussel meer dan haar mannetje. Het blijft een bijzondere opgave. Het personeelsbestand is inderdaad historisch gegroeid, maar Jeugd en Muziek Brussel zit er wel mee. Ik herhaal dat tot 1 januari 2003 altijd iets extra's werd gedaan voor Jeugd en Muziek Brussel. Dat zal nu niet meer het geval zijn.

Het is positief dat de middelen voor de federatie Jeugd en Muziek met 20 percent stijgen, maar ook buiten Brussel hebben veel afdelingen ambities en wensen. De federatie wil ook aan die afdelingen aandacht besteden. Omdat de minister vroeger altijd besliste om iets extra's te doen voor Brussel, deed de federatie dat niet. De zaak zou heel anders hebben gelegen indien werd bepaald dat van die 20 percent een deel naar de hoofdstedelijke werking moet gaan. Misschien wringt daar het schoentje.

Minister Guy Vanhengel : Mevrouw Grouwels, de VZW en de federatie hebben altijd ingestaan voor het toekennen van middelen aan Brussel. Ik ben niet zo ver gegaan in mijn historisch onderzoekwerk dat ik met zekerheid kan zeggen dat ooit aan de federatie werd gevraagd om een extra inspanning te leveren voor Brussel, maar ik ben er bijna zeker van dat dat het geval is geweest. Natuurlijk beslist de federatie autonoom wat ze doet.

We hebben te maken met een combinatie van twee elementen. Ten eerste geven wij 20 percent middelen extra. Daardoor zou iedereen wat meer kunnen krijgen van de federatie. Het is inderdaad logisch dat ook afdelingen in Vlaanderen extra middelen vragen. Ten tweede werden niet alleen meer middelen toegekend aan de andere afdelingen, maar heeft de federatie in dezelfde beweging ook de bestaande middelen voor Brussel afgebouwd. Die combinatie is toch wel merkwaardig. Het zou immers perfect mogelijk geweest zijn om de bestaande middelen voor Brussel te handhaven en via de opgetrokken subsidie ook een inspanning te leveren ten gunste van alle andere afdelingen.

Ik zal uw en mijn ongenoegen overmaken aan de federatie, want wat gebeurd is, is niet netjes, maar ingrijpen in de besluitvorming van de federatie is natuurlijk iets helemaal anders.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de minister, ik wil niet dat u zegt dat ik mijn ongenoegen wil uiten ten aanzien van de federatie. Er is een fundamenteel probleem omdat er rekening moet worden gehouden met de historisch gegroeide context inzake personeel. Jeugd en Muziek in Vlaanderen

Grouwels

werkte met vrijwilligers. De overheid heeft altijd rekening gehouden met deze situatie door voor Brussel iets extra's te doen.

De federatie tracht normen te hanteren die voor iedereen gelijk zijn. De overheid heeft niet de verplichting opgelegd om bijzondere aandacht te besteden aan grootstedelijke of hoofdstedelijke leden. Dat was misschien beter geweest. De federatie heeft de middelen verdeeld volgens objectieve criteria. Dat valt echter zeer nadelig uit voor Brussel. Door de historische context is er een structureel tekort. Ik kan dat enkel vaststellen.

Mijnheer de minister, uit uw antwoord maak ik op dat u bereid bent om de zaak zeer positief te benaderen. U hebt de intentie de betrokken partijen

rond de tafel te brengen om hier dieper op in te gaan. Dat is belangrijk.

Ook voor de collega's is dit een vrij complex dossier. Het is dan ook een goede zaak dat u wenst te bemiddelen. Het is mijn hoop dat u een oplossing zou vinden voor de hoofdstedelijke afdeling van Jeugd en Muziek. Ze moet het Vlaams 'talent' uitstralen naar anderstalige gemeenschappen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.45 uur.*
